

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 11. szám

1953 június 22

Ára 40 fillér

„A mi elemünk a teremtő béke! A mi hazánk a béke országa! A magyar nép a béke népe!”

Rákosi

A vizgabizottság munkája az Orvostudományi Egyetemen

Az Orvostudományi Egyetemen lezárult az 1952-53-as tanév, második felében a tanulmányi idő. Befejeződtek az elméleti előadások, megszűnt a gyakorlati oktatás. Ennek a tervszerűen lefolytatott nagy munkának, melyből a tanszékvezetőkön kívül az intézetek egész oktató tanegységének is kivette a maga jelentős részét, nemcsak az volt a feladata, hogy a hallgatók az orvostudomány egyes ágaiban a szükséges szakmai alapismereteket megszerezzék, hanem ezen túlmenően a dialektikus orvosi gondolkodásra is tanított, törekedett arra is, hogy a nacionalizmus és a kozmopolitizmus elleni harcra, igazi hazafiságra, szocialista internacionalizmusra neveljen. Olyan új típusú magyar orvosok képzésére törekedett, kik az élenjáró szovjet orvostudomány eredményeinek ismeretével is fel vannak vértve, akik nemcsak nagyobb szakmai tudással rendelkeznek, hanem orvosi munkájukban soha sem fogják szem elől téveszteni Pavlov mondását: „Mindennél fontosabb a nép érdekeinek a szolgálata.”

A felszabadulás előtti Magyarországon a tanév vége az egyetem számára csendet, pangást jelentett. Ma más a helyzet. A komoly munka még nagyobb intenzitással folyik tovább az orvosi egyetemen. A hallgatóság hatalmas politikai feladatot áll: számot kell adni arról, hogy miképpen használta fel azt a hathatós erkölcsi és anyagi támogatást, amivel népi demokráciánk megajándékozta. És ebben a fontos feladatban szel segítségére az idén is a vizgabizottság. A vizgabizottság működésének a fő célja az, hogy az évvégi vizsgák minél sikeresebb lebonyolítását biztosítsa.

Az orvosegyetemi vizgabizottság minden egyes tagja, amellett, hogy közvetítő szerepet tölt be az évfolyamok és a tanszékek között a hallgatók részéről felmerülő kívánságok és problémák megnyugtató elintézésére céljából, lelkesen és eredményesen végzi a vizsgák előkészítő munkájának, valamint a szigorlatok tervszerű lefolytatásának ellenőrzését. A vizgabizottsági tagok tevékenysége a bizottság megalakulása óta állandóan javuló tendenciát mutat. Eleinte nem fogta fel minden tag kellő komolysággal fontos feladatát, a bizottsági ülésekről főben hiányoztak, konkrétumokat alig tartalmazó jelentéseket adtak be, sőt. Azonban az alapos előki ellenőrzés és számonkérő kritika, valamint az állami vezetés (dékán) részéről és a Tanulmányi Osztálytól kapott segítség, nem utolsósorban a pártszervektől nyert igen értékes útmutatások, valamint a Felsőoktatási Szemle vizsgaműhelyi tanácsok foglalkozó cikkeinek ismertetései nagyon kedvezően befolyásolták me- netközben az orvosi vizgabizottság működését.

Ma már a vizgabizottsági tagok aktivitása kielégítőnek mondható és megállapítható, hogy a vizgabizottság eredményes, jó munkát fejt ki. A vizsgák előkészítése az orvoskar tanszékein jobban történik, mint a múltban, a tanszékek oktatószemélyzete, a hallgatók kívánságainak szemmel tartásával, időt nem kímélve minden áldozatot meghoz, hogy a konzultációk minél eredményesebbek legyenek, különös gondot és figyelmet szentelve a szakértésig hallgatók előkészítésének. Az eddigi jó előkészítő munkában különösen elől járt a Marxizmus, Honvédelmi, Orvos-, Kémiai és a Kórbontani Tanszék. Az eddigi szigorlatok a miniszteri rendelet és a párt útmutatásainak értelmében zajlottak le. A nyugodt légkörben folyó vizsgák általában sem maximalizmus, sem liberalizmus nem volt észlelhető és a vizsgafeleletek értékelése ma már reálisan történik.

Természetesen úgy az eredményes vizsgaelőkészítés, mint a vizsgák előírás szerű lefolytatása nem egyedül a vizgabizottság érdeme. Ebben lényeges szerepet játszik a tanszékvezetők és oktatószemélyzet részéről tapasztalt jóindulat és bizalom a vizgabizottság felé, ami lehetővé és zökkenőmentessé tette az eleinte adódó hibák eredményes kiküszöbölését. Az évvégi szigorlatok sikerességéhez kétségtelenül hozzájárul a hallgatóságban egyre jobban megnyilvánuló szocialista öntudat is. A hallgatóság egyre inkább megérti, hogy dolgozó népünknek jól képzett orvosokra van szüksége, tudja, hogy a béke megvédésének az ügyé maga részéről legjobban lelkiismeretes tanulással segítheti elő. Különösen példamutatók ezen a téren a párttag hallgatók, akiknek az eddigi vizsgaeredménye jobb a kari átlagnál.

Természetesen vannak még hibák is: eddig igen kevés segítséget kapott a bizottság a DISZ-től és a Szakszervezettől. Még nem kielégítő a szóbeli és írásos agitációs munka. A hirdatók megszerkesztése, faliújságok felhasználása, a jó eredmények népszerűsítése hiányos. Még egyes évfolyamvezetők elsősorban magukkal törődnek, megelégedve az egész évfolyam érdekeiről. A vizgabizottság azonban látja ezeket a hibákat és igyekszik azokat kijavítani. Bár kétségtelen, hogy a munkája eddig is eredményesebb, mint az I. félévi, a jövőben minden tőle telhető el kell követnie, hogy tevékenysége a vizsgaidőszak tartama alatt további javulást mutasson, hogy teljesen bevátsa a hozzá fűzött reményeket, segítse a Szegedi Orvostudományi Egyetemen az orvoshallgatók évvégi vizsgáinak sikerességét.

Dr. Karády István, egyetemi tanár, az orvosegyetemi vizgabizottság elnöke

Főiskolai hallgatóink vizsgáznak és készülnek a munkahelyeikre

Ennek a boldog Magyarországnak boldog építői a pedagógusok is, akik a rájuk bízott ifjúságot felelősen nevelik. Főiskolánk dolgozói éppen ezért örömmel vállalták a feladatot, hogy biztosítsák mindazok részére a továbbtanulást, akik a múltban mostoha körülményeik miatt nem képezhették magukat.

Ebben a tanévben megnyílt a magyar szakon az esti tagozat. Az esti tagozat hallgatói vállalták, hogy egészsznapos munka után beütnék a tanulószobákba, megismerkednek a választott tudományával, hogy majd az élenjáró marxista elmélettel felfegyverkezve és az új jellegű feladatokkal felvértezve nevének és tanításnak. Egész évi munkájuknak, kitartó szorgalmuknak meg is van az eredménye.

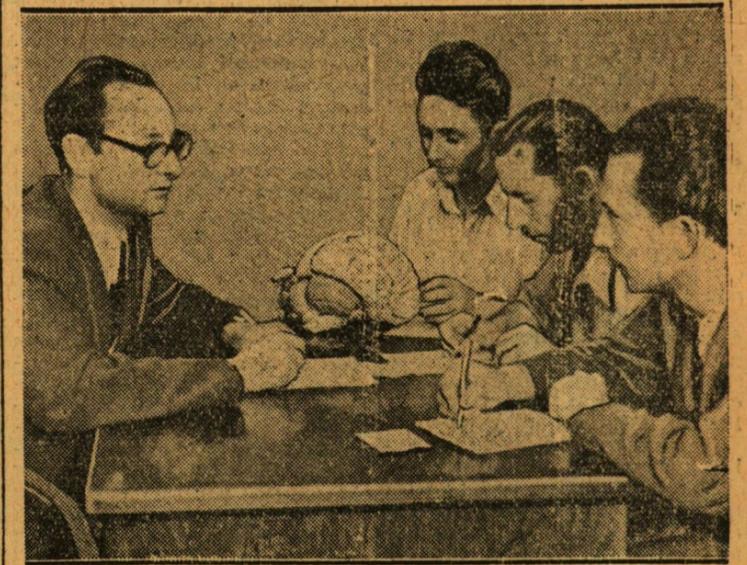
Eddig eredményük átlaga 3,74. Ez azt mutatja, hogy a még hátralévő vizsgák sikeres letételével igen jó eredményt fognak elérni.

Főiskolánk nappali hallgatói a II. félévben nagy fejlődésen mentek keresztül. Egyes tanulmányi csoportokban egészsznapos kritika és önkritika nyilvánult meg és ezek a csoportok szilárd kollektívát alkotnak. A csoportvezetők és az osztályvezetők állandóan figyelemmel kísérték és felelősségteljesen irányították a csoportok munkáját. Meglátogatták nemcsak a diákok otthonokban, hanem a városban szüleitknél, vagy a bérletben lakó hallgatóinkat. Bizony találtak olyan hallgatót is, aki nem megfelelő környezetben lakott. Volt apácánál, deklasztált családotknál, csepegtették hallgatóinkba „Amerika hangja” sületéségeit. Innen természetesen elhoztuk őket.

Az eddigi letelt vizsgaeredmények azt bizonyítják, hogy az a szervező munka, amelyet a Párt, a DISZ és az állami vezetők főiskolánkon végeztek,

meghozta gyümölcsét, mert Főiskolánk átlaga 3,84. A marxizmus, a DISZ politikai körök minden egyes órája öntudatosabb helyállásra és fokozott munkavállalásra nevelték hallgatóinkat. Így az első évfolyam átlaga 3,83, a másodiké 3,85, ami az I. félévhez viszonyítva jelentős előrehaladás. Szakértésig hallgatóink

tudatosítottuk hallgatóinkban az egyéni tanulás fontosságát. Az összefogott nevelés eredménye az osztásnál mutatkozott meg legjobban, amikor szükség volt öntudatos helyállásra. Bár a vizsgaidőszakban történt meg az osztás, hallgatóink legnagyobb része azzal az elhatározott szándékkal ment az osztásbizottság elé,

Geréb György elvtárs vizsgálja a Főiskola esti tagozatának hallgatóit.

között nem is egy van, akiknek vizsgaeredménye az általában felett van és akik nagy szeretettel tanítják társaikat. Ilyen Rác János, Nagy Zsuzsanna, Pölös Jánosné, Kunstár Pál.

A konzultáció segítette hallgatóink munkáját és a tanszékek a gyengébb tanulókat állandóan korrepetálták. Emellett

hogy odamegy, ahová a párt és dolgozó népünk állítja. Példát mutatnak ebben Zombori Katalin, Kiskasza György, az orosz szakos hallgatók.

Hallgatóink tudják, hogy az életünk egyre szépül s ahogy országunk építése előre halad, ahogyan a nehézségeket legyűrjük, úgy válik egyre szebbé. Ezért indulnak örömmel új munkahelyeikre, hogy megszerzett tudásukat gyümölcsözteskék.

Allamvizsgák a Bölcsészeti Karon

Virággal díszített teremben hirdeti egy felirat: «Allamvizsgával is a békét véded!». Ünnepi ruhába öltözött hallgatók várakoznak az első államvizsgára. A teremben két hallgató dolgozik tételben marxizmus-leninizmusból, egy hallgató valóságos «kiselőadást» tart a Vizgabizottság örömeire a kihúzott tétel megválaszolásaként. A Bizottság tagjai érdeklődve figyelik a komoly elmélyülést tanúsító feleletet.

Az idén folynak első ízben államvizsgák egyetemünkön. Az eddigi jó eredmények azt bizonyítják, hogy az alapos egyéni tanulás mellett kielégítő volt az előkészítő munka is. Legjobb professzoraink, tanszemélyzeti dolgozóink a marxizmus-leninizmus tanszék munkatársaival együtt szervezett segítséget biztosítottak hallgatóink számára, hogy lelkiismeretesen tanulmányozzák és tegyék magukéva a kommunista igazságát, a párt fegyverét.

Az eddigi vizsgák azt igazolják, hogy hallgatóink nemcsak megtanulták a marxizmus-leninizmust, hanem alkalmazni is tudják a nemzetközi és belpolitikai eseményekre, munkájuk végzésében. Az elmélet segítségével nyernek alaposabb tájékozódást hallgatóink saját tudományágukban. Alapos tudással, imponáló biztonsággal lépnek le és cáfolják meg a legkülönbözőbb burzsoá vagy antilenninista irányzatok hamis és kártékony tételait.

Állami szerveink és adminisztratív és technikai problémák eredményes megoldásával járulnak hozzá a vizsgák sikeréhez. Az Államvizsga Bizottság tagjainak élénk érdeklődése arra mutat, hogy professzoraink számára sem közömbös a marxizmus-leninizmusból folyó államvizsgákon a hallgatók felkészültsége. Egyetemi előadóink, különösen a saját tárgyükhoz kapcsolódó kérdések

ügyes kifejtését figyelik elégedett kíváncsisággal.

Összintén érdeklődnek a közös felkészülés után maguk a hallgatók is egymás eredményei iránt. A Bölcsészettudományi Karon eddig lefolyt államvizsgákon a hallgatók a közös segítségből is, az egymás iránt érzett felelősségérből is kiválóan vizsgáztak. Felelős elvtársakkal együttérzetre várják egymás munkájának értékelését. A közös munka alaposra vall, hogy eddig egyetlen buktás sem fordult elő, s az elégségesek száma is elenyészően csekély. Az orosz szakos hallgatók 4,06-es átlageredményt értek el a végső minősítés eredményeként, a történelem szakosok vizsgája 4-es átlaggal, a ma-

netben, az SzKP XIX. Kongresszusára anyagában szereplő adatokat, történelmi eseményeket, de az elvi összefüggéseket, politikai problémákat meglehetősen nehezen ismerik fel. Kifogásolható még az is, hogy a nemzetközi kérdésekben és a hazai, pártunk gyakorlatára vonatkozó ismeretek elsajátítása is kívánni valót hagy maga után. Nem eléggé kielégítő egyes hallgatók tájékozottsága a marxizmus-leninizmus saját szakmájukra alkalmazása terén sem.

A marxizmus-leninizmusból folyó államvizsgák eredményei hiányosságuk ellenére is igen biztatóak, s arra engednek követ-

IV. éves Bölcsészhallgatók megbeszélést tartanak az államvizsgáról a Tanulmányi Osztály vezetőivel.

gyar szakosoké pedig 4,5-es átlageredménnyel zárult.

Különösen jól szerepeltek: Kovács Júlia, Sankoly Pálné, Kun Szabó Pál és Vártay Anna.

A szép eredmények mellett azonban tapasztalhatók még hiányosságok. Egyes elvtársak részletesen ismerik ugyan a párttörté-

keztetni, hogy a szakmai tárgyakból sorrakerülő államvizsgák is jó eredményt fognak mutatni. Bebizonyították hallgatóink, hogy bizton számíthat rájuk pártunk, dolgozó népünk, az életben alapos felkészüléssel, jól képzett szocialista szakemberekként meg fogják tudni állni helyüket.

Miváló dolgozónk, a Zeneművészeti Szakiskola Igazgatója

Kollár Pálné igazgató az 1950/51. évi tanévben vette át a Szegedi Állami Zeneművészeti Szakiskola (Zenekonzeratórium) igazgatását. Ezt megelőzően 1947 óta az intézet gondozatánára volt, ez időtől kezdve mindig lelkesedéssel, odaadással végezte munkáját, szem előtt tartva pártunk célkitűzéseit. Igazgatói működésével az intézet biztos és egyenletes fejlődésnek indult. Jó munkáját bizonyítja az a tény, hogy a szegedi szakiskola működik legjobban a vidéki intézetek között. Kollár elvtársnő 1951 november 6-án, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója alkalmából a Népművelési Minisztériumtól gondos, határozott és körültekintő munkáját elismerésben részesült.

Az 1952/53-as tanév döntő változást hozott a zeneoktatás terén.

Megszületett a zeneoktatási reformterv a Szovjetunió zeneoktatásának mintájára. Kollárné elvtársnő tevékenyen részt vett a reformterv elő-

készítő munkálataiban, a vidéki konzervatóriumok képviselőjében. A reform a konzervatóriumokra megnövekedett feladatokat rótt, s hogy ezek a feladatok biztos úton haladnak a megvalósulás felé, nagyrészt az ő gondos, mindenre kiterjedő irányításának köszönhető.

Ő volt az első konzervatóriumi igazgató, aki intézetében lehetőséget adott a tanulóifjúságnak a politikai ismeretek és az orosz nyelv elsajátítására. A tanulói fűszággal és tanbűntülettel való kapcsolatát mindenkor a szeretet, a mindenre kiterjedő gondoskodás jellemzi.

1953 április 4-én a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Munka érdeméremmel tüntette ki érdemes és eredményes munkássága elismeréséül.

Ez a megérdemelt kitüntetés nagy örömet szerzett az intézet tanulóifjúságának és tanári karának, akik még fokozottabb odaadással és jó munkával segítik Kollárné elvtársnő további működésében.